

РЕШЕНИЕ

№ 6855

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5016** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с Чл.

1 ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по предявен иск от И. И. В. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу [община] за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 4000 лева за периода от 25.11.2021 г. до датата на предявяване на иска, в резултат на незаконосъобразно бездействие на ответника, изразяващо се в неизпълнение на задължението на общинската администрация да издаде констативен протокол за незаконно строителство на септична яма, казан за варене на ракия, тоалетна и помощни постройки, изградени в УПИ V-190 на границата със собствения на ищцата УПИ IV-191, кв. 16, по плана на [населено място], [община], ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е подал писмен отговор, в който оспорва предявения иск като твърди, че същият е недопустим и неоснователен.

В исковата молба се твърди, че ищцата е собственик на УПИ IV-191, кв. 16, по плана на [населено място], [община] с площ от 920 кв.м., който имот е съседен с УПИ V-190. Сочи, че на границата със собствения ѝ имот са изградени попивна септична яма и второстепенни постройки, представляващи лятна кухня, барака, кокошарник, помещение за варене на ракия и тоалетна. Уточнява, че второстепенните постройки са три, като първата е оформена като навес, под който са разположени тоалетна и казан за варене на ракия, втората е обособена като лятна кухня, а третата като „барака за

дърва“ и кокошарник. Твърди, че със Заповед № 535/17.08.2005 г. кметът на [община] е наредил на собственика на УПИ V-190 незабавно да премахне попивната яма, като с констативен протокол № 2 от 01.08.2006 г. общинската администрация е установила, че попивната яма е запълнена с пясък и земна маса, както и че е преустановена употребата ѝ. Сочи, че затрупването на попивната яма не пречи нейната пропускливост, поради което тя продължава да събира фекални и влажни води, които се оттичат в имота на ищцата. Твърди, че с решение постановено по гр. д. № 313/2015 г. по описа на Софийски окръжен съд, по предявен иск с правно основание чл. 109 от Закона за собствеността /ЗС/, собствениците на съседния УПИ V-190 са осъдени да премахнат съществуващата в имота им незаконно изградена попивна яма. Сочи, че тъй като съдебното решение не е изпълнено е подала молба на 19.11.2021 г. до ответника да предприеме всички необходими законови мерки за премахване на незаконосъобразните септична яма, казан за варене на ракия и тоалетната. Твърди, че въпреки многократните запитвания до кмета на общината до настоящия момент не са предприети никакви действия от общинската администрация по подадения от ищцата сигнал за незаконно строителство. Поддържа, че администрацията на общината носи отговорност по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ за бездействието си, изразяващо в неиздаването на констативен протокол за незаконно строителство, което бездействие е принудило ищцата да изразходва време за подаване на сигнали и жалби, в резултат на което е претърпяла множество неимуществени вреди. Сочи, че те се изразяват в под формата на негативни психически изживявания, като уточнява, че в тези периоди не се хранила, отслабнала е, била е отчаяна, загубила е здравословния си сън, развила е тежко онкологично заболяване, поради безкрайните си усилия да върне загубената справедливост. Излага доводи, че е човек с развито чувство за справедливост и като такъв не е могла да понесе мисълта, че не е могла да противодейства по никакъв начин на случващото се, което е породило и своите негативни последици – нарушена концентрация на вниманието и невъзможност да взима решения за бъдещето си. Сочи, че тези болки и страдания са в пряка и непосредствена връзка с бездействията на общинската администрация.

В съдебно заседание исковата претенция се поддържа от адв. Х., който моли да се уважи предявения иск, като доказан по основание и размер. Претендират се разнески. Ответникът [община] чрез процесуалния и представител юрисконсулт А. намира исковата молба за неоснователна по съображения изложени в устните състезания по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор В. изразява становище, че исковата молба е неоснователна и моли съдът да постанови решение, с което да я отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представения по делото НА № 25, т. III, рег. № 3484, д. № 425/1994 г. (л. 9 от делото) се установява, че ищцата е собственик на празно дворно място, находящо се в [населено място], [община] с площ от 920 кв. м., съставляващо парцел IV-191 от кв. 16 по плана на [населено място], при съседни: улица, парцел III-192, парцел XIX-181, парцел XVIII-182 и парцел V-190. От заповед № 535/17.08.2005 г. на кмета на [община] се установява, че е наредено на Н. С. Б. – собственик на УПИ V-190 да премахне изградената септична яма на границата с УПИ IV-191, кв. 16, тъй като е

изградена без строителни книжа и писмено съгласие от ищцата. Видно от констативен протокол № 2/01.8.2006 г. собственикът Н. Б. е запълнил обема на септичната яма с пясък, монтиран е капак, засипан с пръст, като е констатирано, че попивната яма не е действаща. От писмо с изх. № Сф7-62-00-139/31.01.2008 г. на началника на РДНСК се установява, че по повод сигнал на ищцата за бездействие от страна на общинската администрация, служители на областната администрация – Софийска област са извършили проверка на място, при която се е констатирано, че капакът на септичната яма е засипан с пръст, но не са извършени действия по засипването на самата яма. В тази връзка с писмо № И-6/25.08.2006 г. Областният управител на С. област е разпоредил кмета на [община] да извърши повторна проверка. Служителите на общината са извършили проверка на място, съставили са констативен протокол № 2/01.09.2006 г., в който са удостоверили, че Н. Б. е запълнил обема на септичната яма, монтирал е капак засипан с пръст, и че същата не е действаща. За извършените проверки и резултатите от тях ищцата е уведомена с писмо изх.Сф7-62-00-139/31.01.2008 г., издадено от началника на Софийска РДНСК. Последвало е второ писмо с изх. № Сф7-62-00-358/28.03.2008 г от началника на Софийска РДНСК, с което ищцата е уведомена, че при извършена проверка на място от Софийска РДНСК, не се е установило наличие на септична яма, като на място е имало следи от такава, която е засипана с пръст. Наред с това проверяващите установили, че за изградената второстепенна постройка от 48 кв. м. на границата с УПИ IV-191, кв. 16 има издадено удостоверение за търпимост № АБ-У-865/05.12.2006 г. От писмо с изх. № 94-И-38/15.07.2008 г. е видно, че при извършена проверка от общинската администрация, се е установило, че попивната яма не е действаща, запълнена е с пясък, като капакът ѝ е затрупан с пръст. От съдебно Решение № 515 от 15.11.2016 г. постановено по гр.д. № 313/2015 г. по описа на Софийски окръжен съд се установява, че на основание чл. 109 от ЗС Р. Г., Е. С. и Л. С. са осъдени да премахнат незаконно изградената в собствения им УПИ V-190 в кв. 16 по плана на [населено място], попивна яма, както и изградената на място ограда със съседния УПИ-IV-191.

По делото са приети като писмени доказателства епикриза от 19.01.2009 г. на Медицински институт С. и епикриза от 16.04.2009 г. на Клиниката по лъчелечение към Специализирана болница за активно лечение по онкология ЕАД, от които се установява, че ищцата е постъпила за оперативно лечение във връзка с установен ендометрий I стадий и проведено лъчелечение на установен аденосквамозен карцином. Съгласно експертно решение № 1756 от 04.06.2009 г., на ТЕЛК ищцата пожизнено е преосвидетелствана с 100 % трайно намалена работоспособност с чужда помощ, с водеща диагноза – злокачествено новообразувание на тялото на матката. По делото са приложени и две епикризи от 2010 г. и 2017 г. от клиники по неврология и нервни болести във връзка с проведено лечение на ищцата на установено увреждане на лумбалните коренчета и нерви, и лумбосакрална радикулация с възбудна и отпадна сетивна симптоматика.

По искане на ищцата по делото са допуснати до разпит при режим на довеждане двама свидетели. От показанията на разпитания по делото свидетел С. З., син на ищцата, се установява, че първоначално той и майка му са дали съгласие на съседите за двете постройки, но впоследствие те са построили още една постройка, в която има казан за варене на ракия и тоалетна със септична яма. Свидетелят обяснява, че поради нивелацията на имота им, който е с 30 см по надолу спрямо този на съседите,

всичките отпадъчни и фекални води са се оттичали в градината, поради което тя е станала неизползваема. Свидетелят сочи, че постройките са построени през 2004 г. и от тогава майка му води дела със съседите и подава непрекъснато жалби и сигнали до общината и другите институции. Всичко това се е отразило на здравословното ѝ състояние: диабет, високо кръвно, а в последствие се е отключило и раково заболяване. Свидетелят обяснява, че майка му е понесла изключително трудно липсата на справедливост, в резултат на бездействието на общината да предприеме действия по подадените от нея жалби и сигнали, като уточнява, че майка му не е влизала в пререкания със съседите си, като през всичките тези години е търсила справедливост само по съдебен ред. Вторият свидетел Х. посочва, че е помагал на ищцата в строителството върху имота и други дейности и в тази връзка е наясно с проблемите ѝ със съседите ѝ, във връзка с постройките на границата на имотите и наводненията в имота ѝ от оттичането на водите от септичната яма, както и че има здравословни проблеми.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните актове, действия или бездействия на техните органи и длъжностни лица, независимо дали са причинени виновно от длъжностно лице.

За да възникне право на дадено лице да бъде обезщетено за претърпени вреди от незаконосъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна им дейност, следва да са налице следните кумулативни предпоставки: незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност, вреда, причинна връзка между незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Съобразно правилата за разпределението на доказателствената тежест горните обстоятелства следва да бъдат доказани от ищцата, в качеството ѝ на страна, в чийто интерес е установяването на тези факти (аргумент от разпоредбата на чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 170 от АПК). При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на общината с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Незаконосъобразно бездействие по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е налице, когато административният орган не е изпълнил задължение за фактическо действие, което задължение произтича пряко от нормативен акт.

В случая се твърди, че от 25.11.2011 г. (датата на получаване на сигнала от [община].) ответникът бездейства и не изпълнява задължението си по ЗУТ да издаде констативен протокол за незаконно строителство на септична яма, казан за варене на ракия, тоалетна и помощни постройки, изградени в УПИ V-190 на границата със собствения на ищцата УПИ IV-191, кв. 16, по плана на [населено място], [община]. Съдът счита, че въз основа на изложените фактически твърдения в исковата молба следва да се има предвид, че бездействието на служителите от общинската администрация се изразява в неиздаването на констативен акт чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ от

служителите по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ. Въз основа на констативния акт за незаконно строителство по ал. 2 на чл. 225а от ЗУТ, кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на незаконни строежи или на части от тях от четвърта до шеста категория на основание чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ (ДВ, бр. 82 от 2012 г., доп. ДВ, бр. 16 от 2021 г.) Законът за устройство на територията е специален закон, който съдържа уредба, определяща индивидуалните административни актове по смисъла на този закон. Изчерпателно изброяване на индивидуалните административни актове се съдържа в разпоредбата на чл. 214 от ЗУТ, сред които съгласно т. 3 от същата разпоредба са актовете за премахване на незаконни строежи, които подлежат на обжалване по реда, посочен в чл. 215 от ЗУТ. Издаването на актовете по реда на чл. 225а от ЗУТ се извършва по преценка на административния орган, поради което не съществува законово задължение за служителите на общинската администрация да издадат констативен акт за незаконно строителство по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, поради което не е налице и незаконосъобразно бездействие по смисъла на закона. Издаването на констативен акт поставя началото на производството по премахването на незаконни строежи по смисъла на чл. 225, ал. 2 от ЗУТ, което приключва със заповед по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ. Подалият сигнал за незаконно строителство не е страна в административното производство, поради което за него не съществува правна възможност да обжалва индивидуалните административни актове по чл. 214 от ЗУТ. На още по голямо основание подалият сигнал за незаконно строителство не би могъл да задължи административния орган да издаде констативен акт по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, тъй като преценката дали е налице незаконно строителство е на контролните органи, а не на подалият сигнал. Констативният акт по чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ не представлява индивидуален административен акт и както по-горе се посочи поставя началото на административното производство пред контролните органи за незаконно строителство, поради което подалият сигнал не е участник. Действията и бездействията, извършени или допуснати в хода на административно производство не подлежат на обжалване или на установяване на тяхната незаконосъобразност отделно от издадения в административното производство индивидуален административен акт, който в случая е заповед за премахване на незаконен строеж. При предвидения в ЗУТ контрол върху този акт се извършва и контрол за законосъобразност на въпросните действия и бездействия на длъжностните лица от общинската администрация.

Наред с това следва да се има предвид, че предмет на съдебния спор, по който е постановено решението на Софийски окръжен съд и на което се позова ищцата е иск по чл. 109 от Закона за собствеността, съгласно който собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява своето право на собственост. Редът за защита на ищцата на основание влязлото в сила осъдително решение е по реда на ГПК и съответно не са приложими разпоредбите на АПК.

В случая от констативен протокол № 2 от 01.08.2008 г. се установява, че собствениците на процесния имот доброволно са изпълнили Заповед № 535/17.08.2005 г. на кмета на [община], като са запълнили септичната яма. Това се доказва и от последващите проверки извършени от органите на РДНСК и общинската администрация, за които ищцата е била надлежно уведомена с писма с изх. № № Сф7-62-00-139/31.01.2008 г. и Сф7-62-00-358/28.03.2008 г. Не се спори между страните, че за стопанската постройка със застроена площ от 48 кв. м. е издадено

удостоверение за търпимост № АБ-У-865/05.12.2006 г., видно от писмо с изх. № Сф7-62-00-139/31.01.2008 г. издадено от началника на Софийска РДНСК. С подаденият сигнал от 25.11.2021 г. ищцата отново сигнализира [община] за незаконно строителство на същите обекти.

Предвид горните съображения съдът намира, че в случая не е налице първият елемент, а именно - незаконосъобразно бездействие на административен орган или длъжностно лице при или повод изпълнение на административна дейност, поради което искът за обезщетение за причинени неимуществени вреди от бездействието на органи на общината да издадат констативен акт за незаконно строителство е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Съдът счита, че предявеният иск за заплащане на неимуществени вреди е недоказан, както по основание, така и по размер и следва да бъде отхвърлен изцяло. Отделно от това, дори и да се приеме, че така твърдените факти за незаконосъобразно бездействие от страна на ответника бяха доказани, то претенцията за неимуществени вреди пак би била неоснователна поради липсата на правно релевантна причинна връзка между тяхното настъпване и твърдяното бездействие. От представените по делото медицински документи не се доказва, че в резултат на подадения сигнал до кмета на [община] от 25.11.2021 г. и несъставянето протокол за незаконно строителство от ответника до датата на исковата молба, ищцата е претърпяла неимуществени вреди в размер на 4 000 лева. Следователно не е налице причинна връзка между претърпените от ищцата неимуществени вреди и твърдяното бездействие от ответника. Това е така, защото представените по делото медицински документи предхождат процесния исков период от 25.11.2021 г. до 03.06.2022 г., за който се претендират неимуществените вреди, поради което не може да се направи извод, че заболяванията на ищцата са именно в резултат на незаконосъобразното бездействие на общината. От разпита на свидетелите не се доказва наличието на причинна връзка между установените заболявания на ищцата посочени в медицинските епикризи и негативните преживявания във връзка с подаването на жалби и сигнали до общината и нейното бездействие да извърши проверка и издаде констативен протокол за незаконно строителство.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск от ищцата срещу [община], за заплащане на сумата от 4 000 лева обезщетение за неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие на общинската администрация на [община] за периода от 25.11.2021 г. до завеждане на исковата молба, следва да бъдат отхвърлен като недоказан и неоснователен.

С оглед изхода на спора на ответната страна се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лева, определен съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, Второ отделение, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. И. В., ЕГН [ЕГН], иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ срещу [община] за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 4000 лева, за периода от 25.11.2021 г. до датата на предявяване на иска, в резултат на незаконосъобразно бездействие на ответника, изразяващо се в неизпълнение на задължението на общинската администрация да издаде констативен протокол за незаконно строителство на септична яма, казан за варене на ракия, тоалетна и помощни постройки, изградени в УПИ V-190 на границата със собствения на ищцата УПИ IV-191, кв. 16, по плана на [населено място], [община], ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА И. И. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на [община] сумата от 100 /сто/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: